

have almindelig Betydning — skal der gives Beboerne Erstatning for deres Tilfud. Det er nu ganske vist anerkjendt her, at denne Station vil have almindelig Betydning, og det er anerkjendt af Alle, at det er berettiget at anlægge den, men skulde det saa med Tiden vise sig, at dette holder Stik, saa er der jo ikke Noget i Veien for, at de Penge, Beboerne maa udgive i Aar, kunne tilbagebetales igjen, og Principet derved lige godt holdes klart, navnlig da der ogsaa staar her, saavidt jeg erindrer, at det er en Betingelse for en Stations Anlæg, at der kan tilbagebetales Udlæg, der ere gjorte under en tidligere Form. Jeg kan ikke forstaa, at det ærede Medlem omtaler denne „Sagen efter“ en Station. Jeg finder nu ikke, at denne „Sagen efter“ en Station har et saa urimeligt Udgangspunkt. Jeg kan naturligvis finde, at han er berettiget til at holde sig til Principet med Hensyn til Noget, der er helt nyt, men derfor tror jeg dog, at der kan gjøres Undtagelser, og her foreligger da et Undtagelsestilfælde, idet Befolkningens Krav hviler paa en virkelig Nødværdsighed. Jeg tror nu ikke, at vi handle retfærdig, hvis vi holde os til Principet saaledes rent ud, saa at de denne Gang heller ikke faae nogen Station, navnlig naar vi huske paa, hvor Meget de have maattet give, det er 2 Kr. pr. Td. Hartforn, altsaa ca. 60,000 Kr., for en Station, som egentlig ikke er til nogen væsentlig Nytte for Beboerne. Dertil skal jeg indskrænke mig og i Modsigning til min ærede Ven anbefale Thinget at stemme for Forslaget, idet det er min fulde Overbevisning, at skulde der ifølge Ministeriets Erklæring komme en Stationsbygning ved Lou, ville Beboerne være taknemlige derfor og glæde sig derved.

Bojsen: Den ærede Ordfører har jo allerede gjort Rede for, at der angaaende dette Spørgsmaal om Anlæget af en Station ved Lou ikke har været Enighed i Finantsudvalget, og at vi derfor have sluttet os sammen om at henstille det til Thingets Afgjørelse uden speciel Veiledning fra Finantsudvalget. Et æret Medlem har allerede taget Ordet for at motivere sin Afstemning imod Forslaget, og da jeg hører til de Medlemmer af Finantsudvalget, der i Udvalget have stemt derfor og anbefalet det, saa vil jeg, saa meget mere som jeg er Repræsentant for det paagjældende Amt, som denne Station skulde komme til Gode, sige et Par Ord til Anbefaling for Forslaget. Det er ganske rigtig, at det er et Omraade, hvorom der har været megen Forhandling og megen Uenighed, nemlig hvilke Regler der skulde fastsættes

for Anlæg af Holdepladser og Stationer ved Statsbanerne. Tidligere har Modsigningen mellem de Fordringer, der ere blevne stillede fra Ministeriets Side, og de Forlangender, som de paagjældende Egne have gjort med Støtte fra Folkethingets Side, været meget stor. Det fremgik jo allerede af, hvad det ærede Medlem for Præstø Amt 4de Valgkreds (Nøhr) oplæste af en tidligere Betænkning; man faae deraf, hvor vidt man fra Ministeriets Side gif i sine Krav til Udseer fra den paagjældende Egn. Den nuværende høitærede Indenrigsminister har jo imidlertid utvivlsomt nærmet sig Folkethingets Standpunkt ganske væsentlig, idet der endnu kun er bleven een Fordring tilbage fra Administrationens Side, nemlig den, at Egnen selv skal levere fri Jord til Byggeplads. Om dette Punkt har der været Forhandling i Finantsudvalget med den høitærede Minister, idet han ønskede, at man skulde komme til Enighed om, at det blev en Regel for fremtidige Anlæg af Holdepladser og Stationer, at der skulde være tilveiebragt fri Jord til Anlæget. Men set som fast Regel og Princip har Udvalgets Flertal ikke fundet det rigtig at slutte sig til denne Betragtning, idet man fremdeles fastholder som et Hovedsynspunkt, at under alle Omstændigheder bør et saadant Anlæg, der erkjendes for at være et naturligt Led i Statsbanernes Udvikling, ligesaa fuldt udføres for Statens Regning som en Station ved en Kjøbstad. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa, hvorvidt det vilde være heldigt mere eller mindre at slutte sig dertil, men som Hovedsynspunkt har altsaa Finantsudvalgets Flertal fastholdt dette, og om Principet er der saaledes ikke opnaaet Enighed med den høitærede Minister. Som ærede Medlemmer ville se, affærrer dette dog ingenlunde Muligheden for, at man overfor et enkelt foreliggende Tilfælde kan erkjende, at den høitærede Minister er kommen Folkethingets Krav saa vidt imøde, at man kan finde det rigtig i dette enkelte Tilfælde at tiltræde den høitærede Ministers Forslag. Jeg beder udtrykkelig ærede Medlemmer at lægge Mærke dertil, thi naar jeg anbefaler at stemme for det her foreliggende Forslag, er det ikke min Opfattelse, saa lidt som jeg tror, at det vil være Thingets Opfattelse, at man derved anerkjender Reglen om, at der fra den paagjældende Egns Side altid skal ydes et saadant Bidrag som fri Byggegrund. Derom vil der fremdeles være at forhandle mellem Administrationen og Bevillingsmagten, nemlig om man overhovedet, eller i hvilke enkelte Tilfælde man vil gaa ind paa at anerkjende denne Betingelse som nødvendig eller ikke. Men naar der nu fra Egnens Side er et